

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682908656/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Jeg drømte jeg var en lille Fugl,
Der fløi over Land og Bølge,
Hvad Hjerter følte, hvad Øier saae,
Jeg ikke förstod at dølge.

Jeg sang hver Tanke dybt i mit Bryst,
Jeg sang mine Sorger og Glæder,
Jeg svang mig over det brusende Hav
Og alle de fremmede Steder.

En Morgen sad jeg paa Træets Green,
Og qvidrede glad mine Sange;
Rundt om i Græsset de Blomster stod'
De vare saa smukke, saa mange.

Men een var i Duft og Farveskjær
Den smukkeste, maatte man sande,
Paa hende jeg saae, for hende jeg sang,
Og glemte de fremmede Lande.

Hos hende jeg vilde bygge og boe,
Jeg vilde Vingerne miste,
Jeg vilde qvidre min bedste Sang,
Til Hjertet engang maatte briste.

Hun bøiede sig i Vinden bly,
Jeg rørte ved Blomster Kjolen,
Jeg Tanken förstod i Bladets Duft,
Det rødmed' i Morgensolen.

Og Blomsten bøied' sit Hoved ned,
Jeg husker det Hele saa nøie;
Jeg syntes at læse min Kjerlighed
I hendes trofaste Øie.

Da kom der en Jæger, saa ung og smuk,
Han havde sin Bøsse paa Nakken,